

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., v mene ktorej koná M., advokátka a konateľka, proti žalovanému **R.**, bývajúcemu v L., **o zaplatenie 29,21 eura**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8 Ro 330/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. októbra 2014 sp. zn. 5 Co 349/2014 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 23. októbra 2014 sp. zn. 5 Co 349/2014 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorým tento uložil žalobkyni, aby v súdom určenej lehote zaplatila súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu v sume 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom ku dňu podania žaloby (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu poplatková povinnosť v zmysle § 20a Sadzobníka, keďže jej podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktorým bol vytvorený súdny spis. Považoval preto odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu za vecne správne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“), s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jej podanie na DVD nosiči, Ústavný súd Slovenskej republiky označil za protiústavný a prikázal súdu rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. Uviedla, že v roku 2013 nepodala žiadne nové (resp. ďalšie) návrhy na začatie konania, ale len rovnopisy návrhov, ktoré podala už v roku 2006. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou uviedla, že nebolo možné od nej vyžadovať zaplatenie súdneho poplatku vo veciach, v ktorých konanie začalo na návrh v roku 2006, nakoľko podľa § 13 zákona č. 71/1992 Zb. súd už ani nemal právo takýto súdny poplatok vyrubiť, keďže splatnosť poplatku nastala v roku 2006. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skôr, než sa mohol dovolaním vecne zaoberať, skúmal včasnosť jeho podania, pričom zistil, že bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 veta prvá O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť, lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne 8. decembra 2014. Predmetné rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť dňa 8. decembra 2014. Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p., pripadol koniec tejto lehoty na štvrtok 8. januára 2015 - bežný pracovný deň, ktorý bol zároveň posledným dňom na podanie dovolania. Zo spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca žalobkyne podal dovolanie na poštovú prepravu až 9. januára 2015, teda zjavne oneskorene.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol ako oneskorene podané.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli a tento si ich ani neuplatňoval.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková

